

***Bernardo de Gálvez y su época.* Presentació José Manuel GUERRERO ACOSTA. Madrid: Ministerio de Defensa-Instituto de Historia y Cultura Militar, 2016. Revista de Historia Militar, año LX, núm. Extraordinario I. 277 pàgs. i ils. [17 x 24].**

Monogràfic dedicat al militar de l'etapa de la Il·lustració Bernardo de Gálvez (1746-1786), per l'ajut que va donar a la independència dels Estats Units. Gálvez va néixer a Macharaviaya (Málaga) i va morir a Mèxic. De jove, el 1763, va participar a la campanya de Portugal i després va anar com a tinent a la frontera nord de Nova Espanya (en l'actualitat nord de Mèxic) a lluitar contra els indis apaches. El 1772 va tornar a Espanya i va completar la seva formació a l'Acadèmia Militar d'Àvila. Va participar a l'expedició contra la ciutat d'Argel (1775) i el 1776 va ser nomenat coronel del Regiment Fixe de Luisiana. Quan Gran Bretanya va declarar la guerra, el 1779, a l'altra banda de l'oceà Atlàntic, Gálvez tractà d'apoderar-se dels llocs anglesos, aconseguint expulsar-los de Baton Rouge, Manchac i Natchez. El 1780 va conquerir La Mobila (en l'actualitat Alabama) i per mitjà dels reforços que li van arribar des de Càdis va aconseguir conquerir Panzacota (Pensacola). També va ser governant de La Luisiana i va signar tractats de pau amb els indígenes, assolint el càrrec de virrei de Mèxic. Era una persona bona i valerosa.

El volum conté sis treballs dedicats a la figura de Gálvez: el primer de Mariano ALONSO BAQUER tracta sobre les províncies de Nova Espanya durant la segona meitat del s. XVIII i les guerres contra els apaches i comanxes que hi va haver a la zona coneguda com Provincias Internas. Guillermo CALLEJA LEAL es refereix a la revolució de les tretze colònies d'Amèrica del Nord abans de la guerra d'Espanya amb Gran Bretanya, el 1779. Es destaca la figura de Juan de Miralles, personatge que va enviar subministres militars a l'Exèrcit Continental de Washington, al igual que Gálvez ho va fer a La Luisiana. Soledad CID GONZÁLEZ comenta els aspectes vinculats a la tasca com a tinent general, la seva col·laboració en la guerra de la independència d'Estats Units i descriu els seus èxits militars. José Manuel GUERRERO ACOSTA esmenta l'ajut d'Espanya per a l'independència dels Estats Units; aprofundeix en els aspectes logístics i estratègics. Durant els anys 1776 a 1782 Espanya va enviar material i diners, i des de Càdis 11.000 soldats. Agustín GUIMERÁ RAVINA analitza la conquesta de Panzacola (1781), les capacitats de Gálvez com a líder i el seu equip de col·laboradors. Luis LAORDEN GIMÉNEZ escriu sobre El Mississipi i la frontera amb els Estats Units fins el Tractat de Límits de 1819, redactat per causa dels problemes que van tenir Espanya i Estats Units i l'amenaça que els primers tenien de la invasió dels segons de Nova Orleans i La Luisiana.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Monográfico dedicado al militar de la etapa de la Ilustración Bernardo de Gálvez (1746-1786), por la ayuda que dió en la independència de Estados Unidos: Gálvez nació en Macharaviaya (Málaga) y murió en México. De joven, en 1763, participó en la campaña de Portugal y después fue como teniente a la frontera Norte de Nueva España (en la actualidad norte de México) a luchar contra los indios apaches. En 1772 volvió a España y completó su formación en la Academia Militar de Ávila. Participó en la expedición contra la ciudad de Argel (1775) y en 1776 fue nombrada coronel del Regimiento Fijo de Luisiana. Cuando Gran Bretaña declaró la guerra, en 1779, en el otro lado del océano Atlántico, Gálvez trató de apoderarse de los lugares ingleses, consiguiendo expulsarlos de Baton Rouge, Manchac y Natchez. En 1780 conquistó La Mobila (en la actualidad Alabama) y por medio de los refuerzos que le llegaron desde Cádiz consiguió conquistar Panzacota (Pensacola). También fue gobernante de La Luisiana y firmo tratados de paz con los indígenas, alcanzando el cargo de virrey de México. Era una persona buena y valerosa.

El volumen contiene seis trabajos dedicados a la figura de Gálvez: el primero de Mariano ALONSO BAQUER trata sobre las provincias de Nueva España durante la segunda mitad del s. XVIII y las guerras contra los apaches y comanches que hubo en la zona conocida como Provincias Internas. Guillermo CALLEJA LEAL se refiere a la revolución de las trece colonias de América del Norte antes de la guerra de España con Gran Bretaña, en 1779. Se destaca la figura de Juan de Miralles, personaje que envió suministros militares al Ejército Continental de Washington, al igual que Gálvez lo hizo en La Luisiana. Soledad CID GONZÁLEZ comenta los aspectos vinculados a la tarea como teniente general, su colaboración en la guerra de la independència de Estados Unidos y describe sus éxitos militares. José Manuel GUERRERO ACOSTA menciona la ayuda de España para la independència de Estados Unidos; profundiza en los aspectos logísticos y estratégicos. Durante los años 1776 a 1782 España envió material y dinero, y desde Cádiz 11.000 soldados. Agustín GUIMERÁ RAVINA analiza la conquista de Panzacola (1781), las capacidades de Gálvez como líder y su equipo de colaboradores. Luis LAORDEN GIMÉNEZ escribe sobre El Mississippi y la frontera con Estados Unidos hasta el Tratado de Límites de 1819, redactado debido a los problemas que tuvieron España y Estados Unidos y la amenaza que los primeros tenían de la invasión de los segundos de Nueva Orleans y La Luisiana.

IHE

(Secretaria de la revista)